

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/40/2017
Identifikačné číslo spisu: 8110231822
Dátum vydania rozhodnutia: 07.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ľubomíra Kúdelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8110231822.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: PROFIMED Slovakia, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 22, 036 01 Martin, IČO: 36 309 681, zastúpeného Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom, so sídlom Stred 60/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanému: ibplus.sk, s.r.o., so sídlom Pavlovičovo námestie 45, 080 01 Prešov, IČO: 36 502 537, zastúpeného advokátskou kanceláriou Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, 917 01 Trnava, IČO: 36 865 281, o zaplatenie 99,15 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 21Cb/189/2011, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 25. mája 2016, č. k. 1Cob/66/2015-126, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 30. októbra 2014, č. k. 21Cb/189/2011-82 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 99,15 eur s príslušenstvom do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

1.1 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si na základe reklamného ponukového listu telefonicky objednal od žalovaného toner do tlačiarne, pričom žalovaný dodal žalobcovi iný než objednaný typ tonera. Za dodaný toner zaplatil žalobca dopravcovi dobierku v sume 99,15 eur. Nesprávne dodaný tovar žalobca telefonicky reklamoval s tým, že pracovníkom žalovaného bola prisľúbená výmena toneru. Keďže následne žalovaný žalobcu nekontaktoval a žalobca už objednaný toner nepotreboval, dňa 30. decembra 2008 vrátil dodaný toner žalovanému prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. a požiadal o vrátenie zaplatenej sumy 99,16 eur.

1.2 Námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku vznesenú žalovaným súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú, keďže žalobca si svoj nárok uplatnil žalobou na súde pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby.

1.3 Osobitne k námietke žalovaného týkajúcej sa použitia záznamu telefonického rozhovoru ako dôkazu v súdnom konaní súd prvej inštancie uviedol, že žalobca síce telefonický rozhovor nahral bez súhlasu a vedomia osoby, s ktorou telefonoval, avšak predmetom telefonického rozhovoru bola len obchodná

komunikácia bez zachytenia prejavov osobnej povahy volajúcich. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť vyhotovením záznamu telefonického rozhovoru k zásahu do osobnostných práv.

1.4 Okresný súd mal za preukázané, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil tým, že po vrátení nesprávne dodaného tonera nevrátil žalobcovi na zaplatenú sumu 99,15 eur a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

2. O odvolaní žalovaného rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. mája 2016, č. k. 1Cob/66/2015-126 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

2.1 Odvolací súd skonštatoval, že pri svojom rozhodovaní bol viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený napadnutý rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Z tohto dôvodu sa odvolací súd nemohol zaoberať námietkou žalovaného týkajúcou sa nevysporiadania sa so vznesenou námietkou premlčania. Uvedenú námietku vzniesol žalovaný v priebehu odvolacieho konania vo svojej replike k stanovisku žalobcu, avšak až po uplynutí lehoty na podanie odvolania. S poukazom na znenie ustanovenia § 204 ods. 1 O. s. p. odvolací súd uviedol, že meniť odvolacie dôvody možno iba počas plynutia odvolacej lehoty a po jej uplynutí už zákon uvádzanie nových dôvodov neprípúšťa.

2.2 Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia okresného súdu a v podrobnostiach na ne odkázal. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu a vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie náležite a podrobne odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Z odôvodnenia rozsudku okresného spisu jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Záverom odvolací súd uviedol, že dôkazy o reklamacii tovaru vykonané súdom prvej inštancie považuje zhodne s okresným súdom za dostatočné a žalovaným nespochybné.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 3. novembra 2017 dovolanie žalovaný, ktorým navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania je podľa žalovaného daná podľa ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., nakoľko postupom konajúcich súdov došlo k porušeniu práva žalovaného na odôvodnenie rozhodnutia, k porušeniu práva žalovaného navrhovať a vykonávať dôkazy v kontexte s právom na kontradiktórne konanie a právom na rovnosť zbraní a k porušeniu práva na spravodlivý proces v spojení so zásadou právneho štátu a so zákonnosťou konania štátnych orgánov.

3.1 Dovolateľ namieta, že odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami, ktoré mali podľa jeho názoru pre rozhodnutie vo veci samej podstatný význam a nevenoval podstatným argumentom žalovaného o procesných pochybeniach okresného súdu. Podľa žalovaného neuviedol, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie a z akých dôvodov, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a svoje právne posúdenie, a teda nemohol rozhodnutie správne právne odôvodniť.

3.2 Podľa žalovaného sa odvolací súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia uplatnenej námietky premlčania, ktorá bola podľa odvolacieho súdu uplatnená oneskorene po uplynutí lehoty na podanie odvolania. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je však možné uplatniť námietku premlčania v ktoromkoľvek štádiu konania vzhľadom k tomu, že sa jedná o vec právneho posúdenia uplatneného nároku.

3.3 Žalovaný v dovolaní namieta aj skutočnosť, že na pojednávaní dňa 9. októbra 2014 predložil súdu prvej inštancie návrhy na vykonanie dokazovania, ktorými by bolo možné preukázať klamlivosť tvrdení žalobcu a jeho účelové tvrdenia. Súd tieto návrhy zamietol priamo na pojednávaní, pričom svoje rozhodnutie žiadnym spôsobom neodôvodnil ani na pojednávaní a ani v rozsudku, pričom odvolací súd sa s touto odvolacou námietkou nevysporiadal.

3.4 Dovolateľ namieta porušenie práva na spravodlivý proces aj tým, že súd prvej inštancie vykonal dôkaz - záznam telefonického rozhovoru žalobcu so zamestnancom žalovaného vytvorený žalobcom bez toho, aby mal súhlas zamestnanca žalovaného s vyhotovením zvukového záznamu a jeho použitím. Žalovaný nezákonnosť a neprípustnosť tohto dôkazu opakovane namieta v priebehu konania. Predmetný zvukový záznam bol získaný v rozpore so zákonom a porušuje osobnostné práva a súkromie tretej

osoby. Nezákonný a neprípustný dôkaz nie je možné v konaní vykonať a založiť na jeho obsahu skutkový stav veci. Jeho prípadná použiteľnosť musí byť riadne odôvodnená úspešným testom proporcionality v prospech ústavne silnejšieho práva, ktorému sa má použitím nezákonného zvukového záznamu poskytnúť náležitá ochrana. Súd prvej inštancie však použiteľnosť zvukového záznamu v konaní neskúmal s ohľadom na test proporcionality a ani sa nezaoberal s námietkami žalovaného a jeho právneho zástupcu a s právnym posúdením nezákonného dôkazu a odvolací súd sa odvolacou námietkou týkajúcou sa vykonania nezákonného dôkazu nezaoberal.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalovaného z 10. júla 2017, navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol, pričom uviedol, že dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie navrhnutých dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Zvukový záznam telefonického hovoru nezachytáva žiadne prejavy osobnej povahy, ktoré by boli predmetom ochrany osobnosti, ale zachytáva výlučne obchodnú komunikáciu týkajúcu sa predmetu sporu, ktorá nie je chránená podľa § 12 Občianskeho zákonníka a ochranu jej neposkytujú ani trestné kódexy, čo je preukázané aj neúspešným podaním trestného oznámenia na konateľa žalobcu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť.

6. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza, že dovolanie nepredstavuje univerzálny opravný prostriedok, ktorým je možné napadnúť akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu a neslúži na odstránenie akýkoľvek pochybení, ktorých sa podľa názoru strany mal dopustiť odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie). Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Zaručuje sa len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky pre uskutočnenie dovolacieho konania, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. Dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. je nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7.1 Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom.

7.2 Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu, napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu.

7.3 Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ C. s. p., musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie sú zásadne „výsledkové“, to znamená, že im musí zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté

konanie ako celok bude spravodlivé, závisí v danej veci od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

8.1 Ak v dovolaní nie je jednoznačne uvedené, v čom konkrétne spočíva dovolateľom tvrdená vada zmätočnosti, dovolací súd na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 nie je oprávnený nahrádzať pasivitu dovolateľa resp. nahrádzať úkony, ktoré bol povinný uskutočniť jeho právny zástupca ako osoba znalá práva a hľadať v texte dovolania, prípadne v predloženom spise, čo by prípadne mohlo predstavovať vadu zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 C. s. p. (rovnako aj uznesenie z 24. augusta 2017, sp. zn. 3Obdo/19/2017).

8.2 Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom, ktorý považuje dovolateľ za nesprávny, mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

8.3 Pokiaľ dovolateľ namieta nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (bod 3.1), dovolací súd uvádza, že v tejto časti nie je dovolateľom tvrdený dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p. Žalovaný v dovolaní síce uviedol, že nedostatočným odôvodnením rozhodnutia malo byť porušené právo na odôvodnenie rozhodnutia ako súčasť práva na spravodlivý proces, avšak z obsahu dovolania nevyplýva, realizáciu akých konkrétnych procesných práv mal odvolací súd nedostatočným odôvodnením rozhodnutia znemožniť žalovanému v takej miere, že malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd preto nie je oprávnený posudzovať prípustnosť podaného dovolania s ohľadom na namietanú nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, a to aj v prípade, ak by bolo napadnuté rozhodnutie prípadne nepreskúmateľné.

8.4 Dovolacie námietky žalovaného smerujú aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu včasnosti podania námietky premlčania odvolacím súdom. Dovolateľ tak namieta (ne)správne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Nesprávne právne posúdenie predstavuje v zmysle § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. relevantný spôsob vymedzenia dovolania prípustného podľa ustanovenia § 421 C. s. p., nesprávnym právnom posúdením veci však nemožno odôvodniť dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. Nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (viď R 24/2017). Z tohto dôvodu dovolací súd konštatuje, že ani v tejto časti nie je dovolací dôvod odôvodnený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 C. s. p.

9. Žalovaný v dovolaní namieta, že konajúce súdy vo svojich rozhodnutiach neodôvodnili zamietnutie jeho návrhu na doplnenie dokazovania z 9. októbra 2014, čím malo byť porušené jeho právo navrhovať dôkazy a právo na kontradiktórne súdne konanie.

9.1 Právo navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a právom vyjadriť sa k návrhom na dôkazy patria medzi základné procesné práva, ktoré stranám priznáva zákon.

9.2 Za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci (§ 125 O. s. p. účinného do 30. júna 2016, obdobne aj § 187 ods. 1 C. s. p.). Právo strany sporu navrhovať dôkazy je tak viazané rozhodovanú vec a navrhované dôkazy musia mať priamy súvis s predmetom sporu.

9.3 Povinnosťou súdu je v odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy (§ 157 ods. 2 O. s. p. účinného do 30. júna 2016, rovnako aj § 220 ods. 2 C. s. p.). Povinnosť v zmysle uvedeného ustanovenia má súd vo vzťahu k tým dôkazom, ktoré strana navrhla a ktoré mali slúžiť na preukázanie tvrdení strany týkajúcich sa predmetu sporu. Uvedené vyplýva aj z judikatúry EŠLP, v zmysle ktorej z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie EŠLP Kraska proti Švajčiarsku z 29. apríla 1993). Pokiaľ procesný návrh strany sporu (vrátane návrhu na vykonanie dokazovania) nemá súvis s predmetom prejednávaneho sporu a nemá význam pre rozhodnutie vo veci, nie je povinnosťou súdu dať

strane odpoveď na to, prečo procesnému návrhu strany nevyhovel.

9.4 V rozhodovanej veci sa jednalo o taký prípad. Z návrhu žalovaného na vykonanie dokazovania z 9. októbra 2014 nevyplýva, aké skutočnosti týkajúce sa predmetu sporu (dodania nesprávneho toneru žalobcovi, reklamácie žalobcu týkajúcej sa dodania nesprávneho toneru, vrátenia nesprávneho toneru žalovanému a nároku žalobcu na vrátenie zaplatenej kúpnej ceny za dodaný nesprávny toner) mali byť navrhovanými dôkazmi preukázané. Žalovaným navrhované dôkazy (zasielateľská zmluva uzavretá medzi žalovaným a zasielateľskou spoločnosťou, návrh na výsluch neoznačeného svedka, návrh na predloženie výpisu z karty, výdavkov a účtovníctva žalobcu) nemajú žiadnu súvislosť s predmetom prebiehajúceho súdneho konania. Pozornosti dovolacieho súdu zároveň neušlo, že na pojednávaní uskutočnenom dňa 9. októbra 2014 súd poučil strany sporu podľa § 120 O. s. p. a žalovaný uviedol, že nemá žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

9.5 Na základe uvedeného dovolací súd vyhodnotil dovoláciu námietku žalovaného týkajúcu porušenia jeho práva navrhnúť dôkazy ako neopodstatnenú.

10. Dovolateľ namietal aj skutočnosť, že súd prvej inštancie vykonal nezákonný a neprípustný dôkaz a na jeho obsahu založil skutkový stav veci, pričom odvolací súd sa uvedenou námietkou opomenul zaoberať.

10.1 Námietka žalovaného smeruje predovšetkým k hodnoteniu vykonaných dôkazov a k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu veci, ktoré však nezakladajú prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. Najvyšší súd uvádza, že dovolanie nepredstavuje opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 C. s. p. („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania.

10.2 Rovnako neopodstatnená je dovolacia námietka žalovaného v časti, v ktorej uvádza, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s právnym posúdením nezákonného dôkazu a v časti namietaného nesprávneho právneho posúdenia odkazuje na bod 8.4 odôvodnenia.

10.3 Uvedená námietka dovolateľa môže mať relevanciu s ohľadom na vymedzený dovolací dôvod len pokiaľ ide o tvrdenie, že konajúce súdy sa s jeho námietkami k žalobcom predloženej zvukovej nahrávke ako dôkazu relevantným spôsobom nevysporiadali.

10.4. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku dostatočným spôsobom reagoval na tvrdenie žalovaného, podľa ktorého bol na zvukovej nahrávke zachytený prejav osobnej povahy, ktorý bol zachytený bez súhlasu zamestnanca žalovaného a ktorý bol zverejnený bez písomného súhlasu dotknutej osoby. Okresný súd uzavrel, že na spornej nahrávke, ktorá síce bola vyhotovená bez súhlasu a vedomia zamestnanca žalovaného, nie sú zachytené prejavy osobnej povahy volajúcich, ale predmetom zaznamenaného telefónneho rozhovoru bola obchodná komunikácia, a preto nemohlo dôjsť vyhotovením zvukového záznamu k zásahu do osobnostných práv.

10.5 Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že sa predmetnou námietkou žalovaného zaoberal. Z rozhodnutia odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnostiach odkázal v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. Zároveň však odvolací súd uviedol, že aj na základe ostatných vykonaných dôkazov o reklamácií dodaného toneru prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, poštovej sprievodky - podacieho listu z 30. decembra 2008 a pokusu o zmier zaslaného žalovanému doporučene je nárok žalobcu dostatočne preukázaný a žalovaným nespochybný. Vzhľadom na uvedené nemôže obstať tvrdenie dovolateľa, že konajúce súdy založili na nim namietanom zvukovom zázname skutkový stav veci a že sa nevysporiadali s jeho námietkami vznesenými v konaní.

10.6 Dovolací súd záverom zdôrazňuje, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97).

10.7 Dovolací súd preto vyhodnotil aj námietku dovolateľa týkajúcu sa vykonania nezákonného dôkazu ako neopodstatnenú.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal existenciu vady zmätočnosti uvedenej s ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. Preto najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p..

12. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.). O výške trov dovolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

